

Nr 312.

Av herrar Zander och Johansson i Vittinge, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 77, med förslag om ändringar i vissa delar av gällande telefon- och telegrafreglementen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 77 till innevarande riksdag hava föreslagits vissa ändringar i gällande telefon- och telegrafreglemente syftande till att medelst höjda avgifter på telefon och telegram hålla telegrafverket skadeslöst för ökade driftkostnader.

Förhållandena äro förvisso också sådana, att en ökning av dessa avgifter i huvudsaklig överensstämmelse med Kungl. Maj:ts proposition ej gärna kan undgås. Det synes oss emellertid kunna ifrågasättas, hurvida en ökning av abonnemangavgifterna för de mindre telefonabonenterna är tillräckligt motiverad.

Dessa abonnemang med högst 900, respektive 2,500, lokalsamtal och avgiftsfria lands- och rikssamtal om året innehavas i regeln av privata personer och mindre affärer.

Den enorma ökning i telefonsamtalen som förekommit under krigsåren inom den större affärsvärlden, bankerna, industrien etc. gör det för de mindre abonnenterna nästan omöjligt att komma fram med sina samtal.

Alltifrån kontorstidens början klockan 9 à 10 på förmiddagen till dess slut klockan 4 à 5 eftermiddagen och senare är det i de flesta fall omöjligt att med ett vanligt samtal komma utom den egna växelstationen. Linjerna upptagas av dessa större abonenters riks- och ilsamtal. De ekonomiskt mindre bärkraftiga abonnenterna, som man kan anse dem vara, som ha högst 900—2,500 avgiftsfria samtal, kunna inte gärna ta ilsamtal för sina mer enskilda och sällan med något större ekonomiskt intresse förenade samtal.

Det synes oss därför vara ganska omotiverat att under sådana förhållanden pålägga dessa abonnenter en ökad avgift. De höga priserna

på material för nya linjers byggande utgöra ju hinder för telefonnätets utvidgande i överensstämmelse med behovet. Man har därför inte anledning hysa förhoppning om någon ändring till det bättre inom en överskådlig framtid. För den lägsta abonnemangsklassen förbehåller sig också telegrafverket rätt att på samma ledning intaga mer än en abonnentapparat, vilket ju också utgör en inskränkning. Det är för övrigt icke blott de större abonnenternas riks- och ilsamtalens hårt belastande av ledningarna som hindrar de mindre abonnenternas vanliga samtal. Det händer rent av att gemensamma huvudledningar mellan växel- och centralstation helt avkopplas från det allmännas tjänst och ställas utslutande till vissa abonnenters förfogande.

De svåra förhållanden som sålunda uppstå på grund av olika orsaker gå hårdast ut över de mindre abonnenterna. Det synes oss därför vara mindre lämpligt att pålagga dessa abonnenter ökad abonnemangsavgift och föreslå vi därför,

att riksdagen beslutade avslå Kungl. Maj:ts proposition i vad det rör förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av telefonreglemente, § 10 mom. 2, I. i vad det gäller abonnemangsavgift för abonnent med högst 900 och 2,500 lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal årligen, samt uti II stycket i vad det rör abonnemangsavgiften för abonnenter med högst 600 och 2,000 avgiftsfria lands- och rikssamtal.

Stockholm den 23 februari 1918.

Albert Zander.

O. L. Johansson,
Vittinge.